

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всегва Недѣля

Годиш. абонаментъ . . . . . 6 л.
Полугодишенъ . . . . . 3 л.
За три месеца . . . . . 2 л.

За странство 10 лева год.
ПРЕДПЛАТЕНИ.
Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресирва:

Ред. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ.
Стопанинъ: Ат. Н. Данковъ

За обявления се плаща: на I-та страница по 10 ст. на дума, на II-та—5 ст., на III-та—4 ст., на IV-та—3 ст., или двойно на квадратенъ сантиметръ за заето пространство.

Всичко въ предплатата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Съобщение.

Съобщава се на интересующия се, че записванията въ стопанското училище на женското Благотворително дружество „Съгласие“ въ Свищовъ започватъ отъ 25 Августъ.

Записванията ставатъ всеки денъ отъ 10—12 ч. сутринта въ домътъ на г-жа Елена Ц. Удрева.

1—2 Отъ Настоятелството

Жилгени топки

Разни видове цвѣтни гумени топки отъ 20 ст. до 5 лева едната прес-тигнаха и се намиратъ за продажъ въ книжарницата А. Н. Данковъ—Свищовъ.

Електрически

Звънци

Съ всички принадлежности, както и бутони металически, крушки и обикновени, елементи сухи и мокри, цинкови пръчки, нишадъръ, електрически телъ, шнуръ, гвоздейчета и пр. се намиратъ за продажъ при най-износни цѣни въ книжарницата А. Н. Данковъ—Свищовъ.

УВЕСЕЛИТЕЛНИ

ПРЕДМЕТИ

Въ книжарницата А. Н. Данковъ Свищовъ, ще намеритъ разни видове увеселителни предмети, като: конфети въ пакетчета и на кило, ракети, жабки, факли, електрически искри, слънца, микадо, ръчни змии, разни бенгалски, кибрити и пр. при най-умѣрени цѣни.

ЕКЗАРХИЙСКАТА КРИЗА

Столичния в. „Дневникъ“ по екзархийската криза, пише слѣдующата статия:

Атентата противъ султана очевидно не само още повече страха

на и тъй страшливия и подозрителния падишахъ, той разклати много гнили нѣща въ отоманската империя, но за голѣмо съжеление той подкопа и основитѣ на българската държавна и националната крѣпостъ, разклати Свѣтата Българска Екзархия. Непосрѣдствено слѣдъ послѣдното ехо на страшния взривъ, който въ онзи знаменителенъ петъкъ щѣше да освободи Европа отъ едно пѣтно, челоуѣчеството отъ единъ крѣвожаденъ тиранинъ, враговетѣ на Екзархията успѣха, да съсредоточатъ подозрѣнията относительно участието въ атентата въ непосредствената близостъ на екзархийскитѣ крѣгове. Тѣ отидоха още по-далечъ. Инсценираха се, както се доказа веднага, отъ гърци *agens provocatenrs* известнитѣ „намирки на бомби“ въ Екзархията и слѣдъ това се направи онова, което никой не считаше за възможно, а именно обискира се Екзархията, наруши се нейната марка и неузаконена, но за това пѣкъ осветена отъ една повече отъ тридесетъ и петъ годишна традиция екстериториялностъ, която не биде нарушена дори и при много по-усилни за Екзархията и за българщината врѣмена, и се запрѣха за известно врѣме всички екзархийски чиновници. Протестираха противъ тѣзи нарушения, макаръ не своеврѣменно и не до тамъ енергически, както българскиятъ дипломатически агентъ въ Цариградъ, така и замѣстника на отсъствуващиятъ по болестъ въ странство Екзархъ, ала безъ успѣхъ. Турската полиция освободи запрѣнитѣ чиновници, но слѣдъ като си свърши работата. Тя не е могла да бжде толкозъ наивна да помисли поне за мигъ, че при единъ обискъ въ Екзархията, ще намѣри доказателства за участието на Екзархията въ атентата противъ султана, но тя все пакъ е съзирала известни документи, съдържащието на които, ако се тълкува тенденциозно, чисто по турски, би могло да цослужи като доказателство за отдавна лансиранитъ по-

дозрѣния, че Екзархията подкопава основитѣ на турската империя. Турцитѣ не сж формулирали още тѣзи подозрѣния, ала по всичко се вижда, че тѣ правятъ приготовления за тази цѣль. Само оптимиститѣ не виждатъ или се приструватъ че не виждатъ, какво надъ Свѣтата екзархия се е надвѣсилъ единъ дамоклиевъ мечъ, който прави много проблематично нейното по нататѣшно съществуване, тя е окръжена само отъ врагове и нѣма нито единъ надежденъ, силенъ приятель и закрилникъ. Престижа, съ който се ползува лично Негово Блаженство Екзарха Иосифъ I-й може би ще спомогне, щото дамоклевия мечъ да не се сложи върху Екзархията днесъ утрѣ. Гаранция обаче сигурна за това нѣма, но твърди се пакъ съ положителностъ, че въ момента, когато Екзарха нѣма да го бжде вечъ—съ тази евентуалностъ, колкото и прискрѣбна да бжде тя, трѣбва да се смѣта—Турция нѣма да се съгласи, щото наследникътъ му да резидира въ Цариградъ. Тя навѣрно сега създава, че не е дошълъ удобния моментъ за да катурне умразната й Екзархия, ала нѣма никакви признаци, които да ни успокоятъ въ смисълъ, че дори на сегашнитѣ Екзархъ нѣма да се направятъ голѣми мжнотии при прѣдстоящото му завръщание въ Цариградъ. Тѣзи страхове сж добили много опрѣдѣлена форма въ срѣдата на българското общество, и компетентнитѣ мѣста не правятъ нищо, ама положително нищо, за да разсѣятъ тѣзи страхове. Княза прѣкъсна пхтуването си не за хатъртъ на угрозената Екзархия, министритѣ се прибраха въ столицата за да разчистятъ кабинетни смѣтки, ние знаемъ положително, че министерския съвѣтъ, като такъвъ, още не са е занимавалъ съ екзархийската криза, пѣкъ и Н. Блаженство Екзарха не е прѣкъсналъ курата си. Какво ще стане съ Екзархията, какво правятъ призванитѣ й защитници? Тѣзи въпроси задава цѣлия български народъ. Тѣзи въ-

проси трѣбва да зададемъ и ние сега на Княза и на неговитѣ министри, като имъ викнемъ: *Ha nribal ante portas!* . . . . .

По сжщия въпросъ, въ в. „В. Поща“ въ брой 1440 отъ 15 августъ г. г. е помѣстена уводна статия „Престижа на екзархията и българското дѣло въ Македония“. Въ тази статия г. С. Радевъ ето какъ атестира политиката на кабинета Петровъ-Петковъ:

„Трѣбваше да дойде едно правителство, което бѣ ужъ позвано да извърши една мисия на мжжество, та да пожертвува съ такова срамно малодушие престижа на екзархията, създаденъ съ толкова умъ и жертви. Трѣбваше да дойде едно правителство, което проглуши свѣта съ своя „национализъмъ“, за да покаже такова хладнокрѣвие спрѣмо сждбата на най-високото ни национално учрѣждение. Трѣбваше да дойде една фанфаронска котерия, която прахоса огромни суми, безъ система и надзоръ, за да блѣсне тъй грозно безсилието на България. И трѣбваше най-сетнѣ, цинизма и легкомислието на единъ български управникъ, за да остави пусто министерството на външнитѣ работи въ такъвъ единъ критически моментъ.

Въ Цариградъ замѣстника на екзарха, Н. Високо Просвѣщенство Григорий брани народната свѣтнина съ една смѣлостъ, съ едно себеприцание съ духъ на постоянство и вѣра, които може да вдѣхне само отчаянието: въ София управляющитѣ се наслаждаватъ на едно съзерцателно блаженство, което никаква грижа не нарушава, защото въ м-вото на външнитѣ работи нѣма даже кой да отвори депешитѣ отъ Цариградъ. Такъвъ е грозния контрастъ, който ни прѣдставлява едно правителство, ужъ създадено да начне една „неизбѣжна фаза“, на енергия и което съ своята фанфаронска политика и съ малодушието си трѣбваше да доведе България до този „неизбѣженъ позоръ“.

София
Ив. Ев. Гешева
Свищовъ
1905

ДНЕВНИ

Лични.

Г-нъ Д-ръ Ст. Серяковъ, русенски старши градски лѣкаръ, днѣсь или сутре ще престигне въ градътъ ни за нѣколко дена.

*

Г-нъ д-ръ Д. Аврамовъ, прокуроръ при Русен. Апел. Сждъ, кой то бѣ дошелъ за нѣколко дена въ градътъ ни, сутрѣ ще отпътува обратно.

*

Очаква се да престигне тия отъ гр. Силистра тукъ съгражданинътъ ни, г. Д-ръ Б. Гиковъ.

*

Директора на тукашното класно-дѣвическо училище, г. Г. Драгойковъ, отпътува за новоназначената си длъжностъ г. въ Видинъ.

*

Ревизора по земледѣл. Банки, г. Копчевъ, нашъ съгражданинъ, кой то бе дошелъ за нѣколко дни въ градътъ ни, вчера отпътува.

*

Вчера по обѣдъ, идящъ отъ София пресстигна ревизора при м-вото на Вѣтр. Работи г-нъ Карагеозовъ семейството на когото отъ нѣколко дена е тукъ.

*

Завърна се вчера отъ разходката си съгражданинътъ ни г. Коста А. Бенковъ.

Годявки.

Приятно ни е да съобщимъ, че въ градътъ ни отъ нѣколко дни се станали слѣдующитѣ годявки:

г-ца Анна Г. Х. Денкова съ г. полковникъ Никола Ивановъ.

г-ца Мара Тома Пантелѣва съ г. Гр. Наумовъ прокуроръ при Русен. Окр. Сждъ.

г-ца Мара Тод Пантелѣва съ г. поручикъ Русчевъ.

Нашитѣ честитявания на сгоденитѣ.

Вѣнчавка.

Днѣсь, слѣдъ Божествената литургия ще се извърши вѣнчалния

обрядъ на г-ца Замфира Х. Ангелова съ г. Александръ Димитровъ. Нашитѣ поздравления и благопожелания.

Запасни санитарни подпоручици.

По случай маневритѣ, повикани запаснитѣ санитарни подпоручици г. г. Д-ръ Константиновъ и текара Н. Василевъ управителъ аптеката Т. Пантелѣвъ.

Слухътъ че се повикватъ и лѣкаритѣ: г. г. д-ръ П. Ивановъ и П. Якововъ, не е вѣренъ.

По маневритѣ.

Както е извѣстно, отъ 25-й того ще започнатъ войсковитѣ маневри отъ 32 Свищ. Пѣх. полкъ и 34 Троянски Пѣхот. полкъ съ участие на частъ отъ кавалерия и артилерия, които ще траятъ до 30 идущий м. Септемврий. Главнитѣ маневри ще станатъ мѣжду околицитѣ Никополюска и Бѣлослатинска, около с Дебово, кждѣто ще бжде склада на войскитѣ.

Народенъ бранителъ.

На 14 того, подпрѣседателя на Софийс. комитетъ «Народенъ Бранителъ», г-нъ Д. Йоцовъ, въ 10 ч. прѣди пладнѣ, въ салона на градската градина, държа сказка върху, национализма“ като апелира къмъ свищовската интелегенция да състави клонъ отъ соф. комитетъ «Нар. Бранителъ». Участвуващитѣ въ сказката съграждани сж приели тая идея и си избрали комисия състояща се отъ г. г. Ал Узуновъ учит. при тукаш. търгов. гимназия, П. Милитевъ касиеръ на землед. банка, Ст. Маноловъ адвокатъ, Д-ръ Константиновъ и П. Драгановъ учителъ. Тая комисия ще свика събрание за да основе Свищов клонъ отъ комитетъ „Н. Б.“ като избере настоятелство и приеме устава.

Желателно е поканенитѣ на това събрание съграждани да се отзоватъ и взематъ участие за със-

тавянето на Свищовски «Народенъ Бранителъ».

Разрѣшена Министерска криза.

До като българскитѣ граждани се научатъ че съществува министерската криза, официалнитѣ съобщения явяватъ че министерската криза, е разрѣшена съ излизането на г. г. министритѣ: П. К. Поповъ и Д-ръ Стайковъ и замѣтването имъ съ г. г. Д-ръ Гатевъ и К. Панайотовъ.

Тѣй бързото разрѣшение на мин. криза отъ една страна, оставянето за министъръ прѣдседателъ г-нъ Рачо Петровъ, отъ друга, ни даватъ съмнение че министерската криза не е разрѣшена. Споредъ нашитѣ свѣдѣния министерската криза ще се прояви и разрѣши прѣзъ мѣцъ Октомврий, съ корено променение на сегашния кабинетъ.

Дано не излезе тѣй.

Сказка за Разкоша и Модата.

На 18 т. м. вечеръта въ Аудата на Търгов. Училище, Г-нъ П. С. Мугафчиевъ, учителъ при Пловдив. Мжжка Гимназия, държа сказка върху Разкоша и Модата. Сказчи-ка разгледа темата въ морално, правно и Економическо отношение въ свѣрзка на собствеността, богатствата и правитѣ на Българитѣ.

Сказчи-ка разгледа много добрѣ и обстойно въпроса и съ редъ факти изъ живота ни отъ освобождението насамъ намѣри, че най голѣмия двигателъ на това народно зло е било чиновничеството, въобщо това общество, което подписва вѣдомостъ. Съ статистически дани за 1903 год. той ни прѣдстави колко кристализиранъ трудъ т. е. пари се харчатъ годишно за такива глупости, които съставляватъ прѣдметъ на разкоша и модата: За забѣлѣзване бѣха цифритѣ че прѣзъ казаната година въ България е внесено отъ странство за 35,000 лв. помади и др. труфила за лице, при всичко, че голѣмо количество се работи

и въ насъ по аптекитѣ; за 45,000 лв. корсети, за които има въ България 2 фабрики, за 16,000 лв. разни естествени и изкуствени пера за дамски шапки и пр. Съ редицата отъ прочути жени и мъже които сж възтавали противъ това човѣческо зло доказа; че воадитѣ поврѣждатъ лицето, а най вече очитѣ, че носенето на тѣсни чепици съ високи токове и тѣсни дрехи изродяватъ човѣчеството и накарвало да издрѣбнява. Той сочи на Д-ва основани въ Америка само да се борятъ противъ това човѣческо зло—Разкоша и Модата, като устройватъ постоянни сказки по този въпросъ. Въ едно такава събрание прѣдседателката като отговаряла на въпроса: какъ може да се опрѣдѣли жените облечена по модата; тя отговорила че такава жена не е нищо друго освѣнъ една дѣтска пазарска кукла която служи да забавлява дѣцата.

На край сказчи-ка изказа голѣмо съжеление, че до днесъ у насъ не е писано нищо по този толкова важанъ въпросъ.

Сказката бѣ посѣтана доста брѣ, имаше по-вече отъ 200 души мъже и жени.

Дано сказката е направила своето влияние върху когото слѣдватъ

ТЕЛЕГРАМИ

отъ Българ. Телегр. Агенция

Мирътъ сключенъ окончателно

Портсмуртъ 17 августъ. Мирътъ между Русия и Япония е окончателно сключенъ.

Баронъ Комура съобщи на Вите, че е получилъ формални инструкции отъ Токио относително новитѣ отетжки, вслѣдствие на които се дойде до съгласие да не чака засѣданието, което бѣше рѣдѣлено за срѣда. И така пълномощницитѣ се събраха тази заранъ.

Прѣди да узнае новитѣ прѣдложения на баронъ Комура г. Ва-

ПОДЛИСТНИКЪ

ЦВѢТА.

(изъ Бѣлг. Сборка)

I.

Нощъ. Мѣсецътъ като златенъ сърпъ се крѣпи въ висинето. Звѣздици безъ брой го обикалятъ и тихо му приказватъ за видѣно и чуто прѣзъ хиляди години. Колко много знаятъ звѣздитѣ!... Тѣ и сега гледатъ, пазятъ двѣ луди млади.

Тамъ, до заспалитѣ върби, до згушената Славчова кжца нещо се мѣрка. Кой ли е?—Славчо намѣстя отмѣстената врата на плета. Въ кжци всички вече спатъ. Това Славчо знае. Сега е най-згодната минута. Но съ колко трепети се купува тя всѣка вечеръ...

Славчо люби и се готви за срѣща. Навѣрно, вече го чакатъ.

Бързай, Славчо! Тия минути сж крилати....

И Славчо закрачи къмъ Цвѣтини.

II

Цвѣта одавна е на плета. Сърдцето и замира. Тя слухти Най-малкия шумъ я кара да се вслушва. Но още никой нѣма! Нищо се не чува... Само оголенитѣ отъ есенята клонѣе на близката върба шумолятъ, приказватъ пеятъ.

Слуша Цвѣта и не ше да поврѣва: клонѣетѣ ѝ се присмиватъ и пѣятъ: „той нѣма да дойде, ти напразно чакашъ.. Той нѣма да дойде.“

Но ето че се зачува стъпки. Попадналитѣ сухи върбови листа шумолятъ. Цвѣта напрѣга очитѣ си. Иска да пробие ношната дрезгавина. Иска ѝ се да литне. Ихъ! Що нѣма крила... Стъпкитѣ се приближаватъ и Цвѣтеничѣ очи вече галѣтъ стройния станъ на младъ юнакъ. «Славчо», шепнатъ Цвѣтинитѣ уста, а сърдцето и замира.

Слѣдъ мигъ влюбенитѣ сж вече единъ до другъ. Нищо ги не дѣли. Чуватъ биенето на сърдцата си: усѣщатъ дѣхането на дѣха си. Гледатъ се. Шопотятъ си...

Шопотятъ и листата. Грѣятъ си и звѣздитѣ. Мѣсецътъ си сжщо плува, но очитѣ му не могатъ да се отдѣлятъ отъ плета.

III

„Славчо нѣма да вземе Цвѣта, бърборятъ момитѣ по излацитѣ. Баща му и майка му не даватъ и да се издума за това. Мащеха ѝ вчера ходила у тѣхъ и развалила всичко. Тя наклеветила Цвѣта нѣщо прѣдъ Славчови и тѣ сега и не искатъ да чуятъ за нея. И Славчо ще го даятъ въ друго село. Той вече пристаналъ. Клета Цвѣта!.. Отиде и сърдцето. Ще повѣхне. Ще посърне. Ще прокъдне и днитѣ си“....

Така си говорятъ момитѣ, а издакътъ се пени, мжти. Котлитѣ дрънкатъ, пѣятъ.

Издакътъ е въ дола. Долътъ въ гората. Гората дрѣме. Шумолятъ

дърветата, нѣщо си разправятъ. Вслушватъ се.... Чудно! Човѣшки приказватъ.

„Клета му душа, проклета; кой свадба разваля!“...

„Виждъ“ дружке, подзематъ момитѣ, колко лоша жена!...

Иска да даде доведеницата си на Славчовия брагъ; та, гледай, попари момичето“.

—„Не грижете се, подзема нѣкоя, кой какво прави на главата му... Тя ще се вампиряса“.

Отиватъ си момитѣ. Загльхва и дола, а гората засива. Само дърветата още шумолятъ: „Цвѣта... Цвѣта...“

Недѣля е. Слънцето одавна се е изправило надъ гората. И черкова пуста. Хората си разотиватъ, като високо, весело разговарятъ.

„Прѣдъ Славчови има кола. Кждѣ ли ще идатъ?“ пита единъ погърбовенъ дѣдо.

— Ще идатъ да годятъ. Словчо, отговаря единъ червендалестъ чичо.

А колата прѣдъ Славчови вече е справена. Поливатъ прѣдъ нея вода. Старитѣ се намѣстятъ въ нея. Младитѣ ще ходатъ. Всички се прѣкръсватъ. Колата заскръпва. Колелата бавно се въртятъ.

Всички сж весели. Славчо е сжщо веселъ. Всичко въ него е празнично: само очитѣ му сж влажни, би рекълъ човѣкъ че е плакълъ... Вѣтрецъ брули ушитѣ на всички

и затива лицата имъ съ руменици. Само Славчо блѣднѣе. Нѣщо шепне въ ухото: Цвѣта.. Цвѣта..

IV

Вечерната дрезгавина вече се мѣгубва. Звѣздитѣ по-ясно блѣщукатъ. Кучетата млькнали. Селото запланило. А нощта мълкомъ настѣпва. Само у Славчови има шумъ. Годици Славчо. Роднинитѣ имъ посрѣщатъ, честитятъ, честитятъ имъ. Всички се веселятъ. Донасятъ пушки. Пълнятъ ги. Ще гърнатъ всички правятъ.

Слѣдъ това пакъ всичко утихна. Гоститѣ се разотиватъ и нощта пѣва наново тихата си пѣсенъ.

V

Одавна слънцето е изминало ловина отъ пжтя си. Лжчитѣ мгрѣватъ згушеното, поради стѣселце и то се вече размърдва. Прѣдитѣ му весело се оживѣватъ. Прѣникъ е, та ще има и свадба. Пълно черквата вече сж се натрупа доста любопитни и нетърпеливо катъ свадбата.

Но ето и самата свадба. Това Славчовата свадба. Булката е рита съ алено було, а Славчо гърнатъ съ тежъкъ, скжпъ кож Младоженцитѣ обиколени отъ и роднини, отъ гости и познати, свѣтливо прѣстѣпватъ. Пѣтѣхъ прѣварци размахватъ черкърпи и лудо играятъ. По гледищата тѣ ту заситнятъ, ту

направи една принципална декларация, че Русия отказва окончателно да приема по-раншните японски предложения, даже и под нова форма, като прибави, че това е последна дума на Русия.

Япония се отказва от точките относително обезщетението, намаляването на руските морски сили и предоставянето на руските параходи, които сж задържани въ неутрални пристанища. От друга страна Русия приема отстъпването на южната част на остров Сахалин и ще плати освѣнъ това 15 милиона ири стерлинги за подържането на 10-ти хиляди души руски плѣнници. Новината за сключването на мирътъ направи силно впечатление въ Портсмутъ. Голяма радост владе навсѣкждѣ.

На излизане отъ заседанието се направи на руските и японските пълномощници сърдечна овация. Г. Вите, заобиколенъ отъ хора и твърдѣ развълнуванъ, каза, че прѣди да отиде на тая зарашното заседание той не е подозиралъ, че то ще има такъвъ щастливъ изходъ. Има слухъ, че договора за мира ще съдържа една тайна клауза. Следъ това пълномощниците се събраха подиръ обѣдъ за да разискватъ въпроса за примирието.

По мира—изявена радостъ.

Портсмутъ с. д. Въпрѣки разнитѣ слухове, мирния договоръ нѣма да съдържа никаква тайна клауза. Г. Канеко е заявилъ, че договора задоволява Япония, понеже тя се е борила за своето национално съществуване. Сега Япония, ще подържа съ Русия сърдечни сношения. За покриването на своитѣ разходи Япония разполага съ 50 милиона долари въ Германия и съ още толкова въ Америка и Англия. На свършване г. Канеко е прѣдрекълъ за Япония периодъ на благоденствие.

Когато г. Вите и баронъ Розенъ

съобщили на г. Рузвелтъ сключването на мира, председателя на Съединенитѣ Държави ги поздравилъ сърдечно и изразилъ радостта си, дѣто мирътъ е сключенъ при условия, които сж достолѣпни и за двѣтѣ страни.

Като привършатъ работата си, пълномощниците ще направятъ посѣщение на г. Рузвелтъ.

Г. Лубе, кралъ Едуардъ и императоръ Вилхемъ сж отпратили до г. Рузвелтъ поздравителни телеграми.

Вѣпросътъ за мира висящъ.

Портсмутъ, 19 авг. Опрѣдѣленото за тая заранъ събрание, за да се продължи редактирането на мирния договоръ, се отложи за слѣдъ пладнѣ, безъ да се обясни причината на това. Отлагането прѣдизвика голямъ страхъ. Нито царътъ, нито микадо сж санкционирали още притѣ отъ пълномощниците условия а протокола не може да се подпише безъ тѣхната санкция Договорътъ е редактиранъ на френски и на английски, но оф. иаленъ текстъ ще бжде френския.

Русия печели дипломатическа а Япония морална Побѣда.

Лондонъ, с. д. На „Morning Post“ съобщава изъ Портсмутъ: Днешното поведение на Япония бѣше отговора ѝ на страхуванията отъ жълтата опасностъ.

Русия, безспорно, спечели една голяма дипломатическа побѣда. Като принуди фактически противната страна да приеме нейнитѣ собствени условия, тя си осигури мира, безъ да е принудена да плаща за това, и само моралната побѣда остава на страна на Япония. Ако Япония бѣше готова да приеме 69 милиона пфунда стерлинги и южната половина отъ Сахалинъ вмѣсто едно обезщетение за всички други финансови искания, то това нейно съгласие трѣбва да се отдаде на индивидуативата на президента Рузвелтъ.

Дали миролюбивото поведение на Япония ще бжде изтълкувано отъ страна на руситѣ като знакъ на слабостъ, или дали Русия наистина не е търсила прѣдлогъ, да продължи войната, не е извѣстно. Както и да е, но Русия категорично отказа да плати нито стотинка по-вече отъ това, което Япония е имала право да иска възъ основа на постановленията на хагската конвенция за издържането на военитѣ пленици. Русия е била до тамъ упорита, што даже и прѣдложението, да се прѣдостави на единъ третейски съдъ да опрѣдѣли размѣра на сумата която трѣбва да се плаща за северната половина на Сахалинъ, е било рѣшително отхвърлено отъ нея.

Въ този моментъ президентъ Рузвелтъ се обърна до Япония. Какво влияние е упражнилъ той въ Токио не е извѣстно.

Недоволството на Японцитѣ.

Парижъ 19 с. м. Не всички японци се помиряватъ съ сключването на мира. Единъ Японецъ е казалъ на кореспондента на „Matin“: Комура трѣбва да се самоубие. Ако не стори това, той ще бжде убитъ отъ възмутения японски народъ.

Това не е миръ, а врѣменно прѣмирие и при това едно отъ най-унизителнитѣ отъ сключенитѣ до сега прѣмирия.

Японскиятъ аташе на морината Такешета заплакалъ, когато узналъ за сключването на мира.

Японскитѣ журналисти отпратятъ заканвания къмъ Комура.

Балтийскитѣ чиновници сж получили заповѣдъ, да пазятъ Комура и Такахира, когато излазатъ защото се боятъ отъ възмутенитѣ имъ съотечественици.

Царя и мира.

Лондонъ, с. д. Съобщаватъ изъ Петербургъ: Днесъ царя, придруженъ отъ графъ Орловъ, отиде съ автомобилъ на лагера при Кра-

сное Село и заповѣда веднага да се уволнятъ новосвиканитѣ запасни войници. Царя съ радостъ съобщи на коменданта на лагера, че мирътъ е сключенъ и че Ливевичъ се споразумѣлъ вече съ Ояма относително повсемѣстното прѣустановяване на неприятелскитѣ дѣйствия.

Търговски договоръ между Русия и Япония.

Очаква се мирниятъ договоръ да бжде санкциониранъ подиръ нѣколко дни.

Една нова клауза ще се прибави, която ще прѣдвижда единъ търговски договоръ между Япония и Русия, при който двѣтѣ държави ще се ползватъ отъ взаимни отстъпки, защото тази клауза въ себе си заключава принципа за свободнитѣ врата.

ДОПИСКА

До г-на Редактора на в. «Ратникъ» въ гр. Свищовъ.

Г-не Редакторе,

Миналия брой Ви съобщихъ за резултата на изборитѣ за окръжни съвѣтници. Сега ще Ви явя че изборитѣ за градски съвѣти на 14 того станаха по оригинални отъ ония на 7 сжци.

Въ първитѣ избори агентитѣ на властта, съ заплашване, побои и пр. гонеше опозицията отъ изборитѣ и на малодушнитѣ смѣняваше билетитѣ и всичко това за да спечели правителството изборитѣ. Завчера пъкъ, съ заплашване, и увѣщание е карала турцитѣ да гласуватъ, защото нѣмаше гласувачи. Отъ петъкъ заранъта, щомъ се научиха стамболиститѣ, че опозицията нѣма да вземе участие въ изборитѣ, пустнаха агентитѣ си мѣжду турското население, да ги заплашва, че ако не се явятъ да гласуватъ на избора и то за правител-

контатъ, ту пъкъ се кръшно завъртятъ.

Слѣдъ малко свадбата се изгуби въ замисления черковенъ дворъ и отъ тамъ прѣкрачи прага на Божия домъ за благословия.

VI

Гайдата останъ на хорището; то е до черквата и се започна игриво хоро. Гледали ли сте селско хоро? Виждали ли сте ненагледната картина на вѣчно младото хоро?... Да! трѣбва да видитѣ, трѣбва да сте играли, трѣбва да обичате тая весела игра, за да разберете дивното, мило, ненаситното въ него.

Желалъ бихъ да ви го опиша; но нѣмамъ сила. Съ думи то би излезло блѣдно, а и съ четка то не е живо. Не! Вие трѣбва да идете въ село, да излѣзете на хорището и тамъ само да му се полюбувате. Когато видитѣ миловиднитѣ лица на младостта, заливани съ трепетна руменина; когато погледатъ стройнитѣ снаги на моми и ергени, кършени отъ звучитѣ на гайдата; когато послѣдитѣ неуловимия летежъ на неуморнитѣ нозѣ; когато схванете жедния поглѣдъ на странитѣ и бабитѣ край хорото, които съ болки си спомнятъ лудитѣ дни на младостта, — само тогава вие бихте разбрали, що се крие подъ тая кратка дума *хоро*.

Цвѣта играеше на поводнята. Чудно! Колко е прѣменена... Не иска и да знае. Друга на нейно мѣ-

то не би излѣзла и отъ кжци. А тя обичаше Славчо, луда бѣше за него...

Но и добре си прави Цвѣта. Кому ще поврѣди? На себе си!.. Да плаче, да се разкъне,.. нѣма да го повърне; той се вече вѣнчавъ.

VII

Хорото расте, извиа се, лудува, а Цвѣта на поводнята мжжи го кърши. Най-послѣ вѣнчевката се свършва, но хорото все пакъ продължава, играе и става се по-живо, по-голямо. Младоженцитѣ спиратъ на хорището да погледатъ, а свадбаритѣ не се маятъ и отиватъ на хорото.

Цвѣта е на поводнята. Играйки, тя търси съ погледъ младоженцитѣ, търси нѣкогашното си либе. Славчо я сжщо слѣди и погледитѣ имъ се срѣщатъ. Славчо замира подъ този погледъ: съ него Цвѣта му дума: „Не ти се сърдя... Не те проклинамъ... Но мжчно ми е... Защо ме, либе, намрази?... Защо ме, либе, остави?“

Славчо не може вече да отдѣли погледа си отъ Цвѣта и чака съ свито сърдце да мине пакъ срѣщу нѣго.

И Цвѣта пакъ минава и тя го погледава. Погледътъ и е пакъ така тихъ, чуденъ Ах! Славчовото сърдце се топи отъ него. Но той видѣ, че и Цвѣта блѣднѣе.. Но погледътъ и, погледътъ и? „Тизи ме, либе, погубващъ!.. Не ти ли дадохъ

сърдце си, моето чисто моминско сърдце“... шепнатъ Цвѣтинитѣ очи.

Славчо не е вече свой. Той гледа, но не вижда. Чудна мъгла покори хорото, покори всичко; тъмнѣе ми прѣдъ очитѣ. Само Цвѣта лежи надъ мъглата. Тя пакъ зачества къмъ него. Той я гледа, тя му се усмихва; а погледътъ и снизва сърдцето му, толко е напоенъ съ тжга и съ сълзи. Устата и които той тѣй пламенно е цѣлувалъ, му шепнатъ:

„Прощавай, либе, прощавай!... Зашо ми е свѣта безъ тебе?“...

Хорото се залюшка: Цвѣта водейки го, се повали. Дружитѣ и, що бѣха до нея, чуха слабъ викъ и видѣха какъ нозѣтѣ и затрепераха и приклегнаха. Спуснаха се да я свѣстятъ.

„Не трудете се, мили дружки!... Отровата, що взехъ е по-силна отъ васъ; а тя ме не измами и ще изпѣлни поржката ми... Прощавайтѣ“, думатъ угасналитѣ Цвѣтини уста.

Но кой така силно пори тълпата и смѣло си пробива пътъ?... Славчо не иде, а лѣти къмъ Цвѣта. Колко поблѣднѣлъ!... Заприличалъ е на мъртвецъ. Но ето го вече при Цвѣта, тя го познава и му шепне:

„Сбогомъ!.. Сбогомъ!“

— Либе Цвѣто, прощавай!... О, прощавай!... Стрѣшихъ, потпикахъ клетва!...

Но защо, либе, така направи? Защо?—я пита Славчо, а гласътъ му и камънетѣ разплаква.

„Какво друго можехъ да направя? шепне съ слабъ гласъ Цвѣта. Едно ми само оставаше като те изгубвахъ, да умра.... Не помнишъ ли? На ли ти казахъ, че ти си всичко за менъ... Ами ти мислише, че това сж само думи. Ти отлиташе за менъ и азъ рѣшихъ да отлетя за всички... С'богомъ, либе! Да искамъ ли прошка, че съмъ те толко обичалъ?... „С'богомъ!“ свърши Цвѣта и като скри главата си въ обятията на Славчо, който я бѣше прѣгърналъ, издѣхна въ ржцетѣ му...“

VIII

Цвѣта занесоха въ кжци и съ сълзи наредиха на смъртно лѣгло. Затжнала въ цвѣта и варакъ, галена отъ слабия свѣтликъ на нѣколко восченици, тя приличаше на ангелъ, що снѣ.

Клетва Цвѣта!...

На другия день, оплакана отъ цѣлото село, я погребаха.

Славчо мраченъ се прибралъ въ кжци и се затворилъ въ стаичката си, отъ дѣто до нѣкое врѣме се чували въздишки и нездържани, горчиви сълзи. Тамъ той замръкналъ, но тамъ не оstmналъ. »Забѣгна«, казватъ. Но никой не знае на кждѣ

стената листа, да му мислят. На кафежитѣ затвориха кафенетата, на рибаритѣ забраниха да ходятъ по Дунава, а на хамалитѣ, които работятъ въ Турно-Магурели по шлеповетѣ, казали, че нѣма да пропусчатъ нито одного слѣдъ изборитѣ, ако не гласуватъ за листата на правителството. Заплашени съ тѣзи нова мода агитация — турцитѣ опозиционери трѣбваше да гласуватъ за правителствената листа защото инѣкъ нѣма животъ въ Никополъ. Цѣлата полиц. стража, която на 7-й того бѣше прѣсната по селскитѣ секции, сега прѣзъ деня на изборитѣ влачеше Турцитѣ къмъ секцията за да гласуватъ, защото безъ това кутитѣ щѣха да се отворятъ само съ 100 гласа отъ чиновници, служачи и пожарникари съ което щеше да лжне босотата на стамболиститѣ въ Никополъ. Така се произведе избора и числото на избирателитѣ, които сж гласувели бѣ около 700, отъ които 600 турци а останалитѣ стамболисти отъ пожарникари, градски падари и циганитѣ отъ с. Ермендуй на чело съ тѣхния главатаръ Ница. — *Съ други думи на 7 Августъ, бой противъ избирателитѣ, защото не сж отъ нашитѣ, а на 14 Августъ пакъ бой, защото не дохождатъ да гласуватъ!* Отъ всичко туй излиза: зло ако отидешъ на изборъ, още по зло ако не отидешъ.

Важното е, че както изборитѣ за Окржж. свѣти на 7-й того, така и тоя за град. общински свѣти на 14-й сжщи, съ всичкитѣ грозотии, шайки и проче, се ржководеха и на чело на шайкитѣ личаха бившитѣ народняци, сега върли и патентовани стамболисти, Георги Икономовъ, Ан. Найденовъ и В. Атанасовъ, които за лишенъ пжтъ доказаха, каква ниска и подла роль сж играли преди и сега.

17 Августъ 1905 г.

г. Никополъ

Съ поздравъ

П.

ИЗЪ МИСЛИ И ИЗРЪЧЕНИЯ.

Въ стремлението си да добия опитностъ, азъ рѣшихъ единъ день да изуча тѣй сжщо и себе си и да употребя всички сили на ума си, за да намѣря пжтицата, които трѣбва да слѣдвамъ, — нѣщо, въ което струва ми се да съмъ успѣлъ много повече отъ колкото ако никога не бѣхъ се отдалечавалъ ни отъ своето отечество, ни отъ своитѣ книги.

Декартъ.

Да почиташъ правата на другия и да правишъ добро на хората, да бждешъ едноврѣменно и правъ и милостивъ, това е общественния моралъ въ двата си елемента, които го съставятъ.

В. Кузентъ.

Послѣдствията отъ едно дѣло, каквито и да сж тѣ, не го правятъ ни добро, ни лошо морално; гледа се намѣрението.

За да бжде намѣрението морално добро, трѣбва да не бжде користоно.

Гледа се като морално сжщество онзи, който, слѣдъ като е прѣтеглилъ едно дѣйствиe и го е намѣрилъ право, върши го единствено защото мисли, че трѣбва да го направи, и по тази единствена причина, че е право.

П. Жене,

Нека хората разбератъ по-добре стойността на човѣшката личностъ и природната идентичностъ, която сжществува между всички хора, моралитѣ ще се разшири и освѣтли.

Сжщий.

Свѣстѣта е най-добрата нравственна книга, която притежаваме; съ нея трѣбва да се свѣтваме най-вече.

Паскаль.

Слѣдъ като проживѣхъ еднакво въ царски палати и въ бѣдни колиби, твърдо се убѣдихъ, че щастieto не бѣга отъ никждѣ и не обитава изключително на едно мѣсто.

Старъ философъ.

Г-жа Венета Катранова

Акушерка

бивша Русенска и Врачанска градска акушерка)

Свършила Акушерското училище въ София, специализирала се въ Петербургъ, се установява на свободна практика въ гр. Свищовъ. Нуждающитѣ се отъ акушерска помощъ да се отнесатъ въ домътъ ѝ, кжщата на г. Хаджи Георги Ивановъ Бумбаровъ по Търговската Гимназия.

4—5

Необходимо за домакинитѣ

Министерството на Народното Просвѣщение, съ писмото си подл. № 1182 отъ 3 февр. 1904 г. и г-жа Анна Ебенхехъ, дългогодишна учителка по Гатворството въ Софийското стопанско училище «Мария Луиза» прѣпоржчватъ новоиздаденото ржководство по готварството на г-жа Д. Дръ Юрданова. Може да се получи отъ книжарницата А. Н. Данковъ въ Свищовъ.

Цѣната е намалена отъ 2.50 лв на 1 лв. 50 ст.

Възползувайте се!

Финансовъ Приставъ при Свищов. Финанс. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1044

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. «Ратникъ» т. е. отъ 22 Августъ до 23 септемврий н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Иванъ Нисторовъ отъ село Караманово, за погашение дълга му къмъ Карамановската сел. община на сума 2,429 лева 61 ст. по постановленията № 843/902 и 849/902 издадени отъ Търновската Окржжна Постоянна Комисия, а именно:

1) Нива отъ 4 декара и 1 аръ, въ мѣстността «Бѣкчи-Иолу» при сжседѣ: Атанасъ Личовъ, Пени А. Цокотъ и Братия Нисторови. 2) Нива отъ 4 декара и 6 ара, въ м. «Свищовския пжтъ» при сжседѣ: Георги Дамяновъ, Братия Нисторови и Гина Ст. Ташкова. 3) Нива отъ 2 декара и 6 ара, въ мѣстността «Пенди Курякъ» при сжседѣ: Братия Нисторови, Бошу Т. Русковъ, и Тодоръ Таневъ. 4) Нива отъ 3 декара и 3 ара, въ мѣстността «Пенди-Курякъ» при сжседѣ: Атанасъ Личовъ, Бушо Пе-

тровъ и Пжтъ. 5) Нива отъ 2 дек. и 9 ара, въ мѣстността «Срѣцу-Кладенца» при сжседѣ: Найдентъ Кировъ, Братия Нисторови и Манолъ Колевъ. 6) Нива отъ 3 дек. въ мѣстността «Дѣли-Хасанъ» при сжседѣ: Братия Нисторови, Донка Христанова и Бушо Ив. Каса-Шанковъ. 7) Нива отъ 3 декара 1 ара, въ мѣстността «Дѣли-Хасанъ» при сжседѣ: Братия Нисторови, Русанъ Гергевъ, Ат. Бойчевъ и Личко Тодоровъ. 8) Нива отъ 3 дек. въ мѣстността «Срѣцу-Сарияръ» при сжседѣ: Атанасъ Бойчевъ, Св. Земл. Банка, Сариярско землище и Бр. Нисторови. 9) Нива отъ 3 декара и 8 ара, въ мѣстността «Крушето» при сжседѣ: Братия Нисторови, пжтъ, Ат. Личовъ и Тодоръ Николовъ. 10) Нива отъ 4 дек. и 3 ара, въ мѣстността «Дърварский-пжтъ» при сжседѣ: Василь Янковъ, Ани И. Касамаковъ и Георги Блажовъ. 11) Нива отъ 14 декара и 1 аръ, въ мѣстн. «Ходжовъ Трапъ» при сжседѣ: Атанасъ Бойчевъ, пжтъ, Кирчевъ и Ламби Дончевъ. 12) Нива отъ 3 декара и 7 ара, въ мѣстността «Кара Ив. Брѣстъ» при сжседѣ: Янко и Начо Митеви и Никола Цвѣтковъ. 13) Ливада отъ 2 декара и 2 ара, въ мѣстността «При-Моста» при сжседѣ: Киро Котевъ, Братия Нисторови и Ангелъ П. Личевъ. 14) Ливада отъ 1 дек. и 1 аръ, въ мѣстността «Ливадето» при сжседѣ: Атанасъ Личовъ, Господинъ Друмевъ и Братия Нисторови. и 15) Лозе отъ 9 ара, въ мѣстността «Вѣхтитъ лозя» при сжседѣ: Русанъ Гергевъ, Никола Ив. Станевъ и Маринъ Доневъ.

Първоначалната цѣна на всѣки имотъ ще почне отъ цѣната която налага първия надавачъ.

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата изложени въ чл. чл. 1001—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5 % проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателни върху оногова, който е наддалъ на голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и наддаватъ.

гр. Свищовъ 18 Августъ 1905 г.

Доп. Фин. Приставъ: Т. Спасовъ

Фин. Приставъ при Свищов. Фин. Управление по изпълнителни дѣла на Държ. Сжкровище

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1045

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. «Ратникъ» т. е. на 23 Септемврий н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Христо Ивановъ отъ село Акчаръ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 1304 л. 97 ст. по постановленията № 266, издадени отъ Свищ. Окр. Постоянна Комисия а именно:

1) Нива 8 д. въ мѣстн. «Усойни-

Стою Алексовъ и пжтъ оцѣнена за 80 лв. 2) Нива 6 дек. 4 ара въ сжщата мѣстн. при сжседѣ: Ив. Митевъ, Трифонъ Ат. Ивановъ пжтъ оцѣн. за 64 лв. 3) Нива 8 д. въ сжщата мѣстность при сжседѣ: Яню Георгиевъ и Коло Божановъ оцѣн. за 80 лв. 4) Нива отъ 9 д. въ сжщата мѣстность при сжседѣ: Яню Георгиевъ, Христо Стефановъ и Ат. Ивановъ оцѣн. за 90 лв. 5) Нива 9 дек. въ сжщата мѣстн. при сжседѣ: Коло Божака и отъ д. страни пжтъ оцѣн. за 90 лв. 6) Нива 9 дек. въ сжщата мѣстность при сжседѣ: пжтъ Димитръ Георгиевъ и Господинъ Ангеловъ оцѣн. за 90 лв. 7) Нива отъ 4 д. въ мѣстн. «Препека» при сжседѣ: Янко Манчевъ пжтъ и Стоянъ Ивановъ оц. за 40 лв. 8) Нива 13 д. 5 ара въ сжщата мѣстность при сжседѣ: Яню Георгиевъ, пжтъ и Ат. Ивановъ оцѣн. за 135 лв. 9) Нива отъ 12 дек. въ мѣстн. «Аркарж Гиолъ» при сжседѣ: Ив. Павлевъ, Цани Колевъ и Коло Колевъ оцѣн. за 120 лв. 10) Нива отъ 12 дек. въ мѣстн. «Залозята» при сжседѣ: Стефанъ Христовъ, Коло Юрдановъ и Димитръ Папаза оцѣн. за 120 лв. 11) Нива отъ 11 дек. 5 ара въ мѣстността «Биокъ ене» при сжседѣ: отъ д. страни Иванъ Павлевъ и Стою Ивановъ оцѣнен. за 115 лв. 12) Нива отъ 11 дек. 5 ара въ мѣстността «Гликлия» при сжседѣ: Желю Традафиловъ, Петръ Трухчовъ и Георги Трухчовъ оцѣн. за 115 лв. 13) Нива отъ 3 д. и 5 ара въ сжщата мѣстность при сжседѣ: Бозалкъ Доси Гарчовъ и Цвѣтко Мариновъ оцѣнена за 35 лв. 14) Нива отъ 11 дек. и 5 ара въ мѣстн. «Чобанъ Биръ» при сжседѣ: Ив. Павлевъ Симионъ Ставревъ оцѣн. за 115 лв. 15) Нива отъ 3 д. 2 ара въ мѣстността «Асжрлжка» при сжседѣ: Бр. Попови, Анд. Ивановъ, Цвѣтко Мариновъ оцѣн. за 32 лв. 16) Нива отъ 8 д. въ мѣстн. «Дерменъ ожа» при сжседѣ: Георги Божановъ, Цвѣтко Мариновъ и Петръ Трухчовъ оцѣн. за 80 лв. 17) Ливада отъ 16 д. въ мѣстн. «Гиреня» при сжседѣ: Бара, гора, Апимъ Османовъ и Радевъ оцѣн. за 160 лв. 18) Лозе отъ 3 д. въ мѣстн. Новитѣ Лозе при сжседѣ: пжтъ Андрѣй Личевъ и Димитръ Папаза оцѣн. за 60 лв. 19) Лозе отъ 4 дек. въ сжщата мѣстн. при сжседѣ: Атанасъ Цвѣтковъ, Ат. Ивановъ и Т. Радевъ оцѣнено за 80 лв. 20) Кжца съ дворъ отъ 3 дек. въ селото съ граница Димитръ Симеоновъ, Ив. Атанасовъ и пжтъ оцѣн. за 550 лв.

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1001—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присжждането се яви нѣкой и наддаде 5% проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присжтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присжжда окончателни върху оногова, който е наддалъ на голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ, 18 августъ 1905 г.

Доп. Фин. Приставъ: Т. Спасовъ